

teringen i disse Byer er dyrere end i de andre; idetmindste kan jeg ikke see Andet, ved at gjennemgaae Anmærkningerne til Finantsloven, end at Indqvarteringen i disse Byer er, om ikke den laveste, saa dog i ethvert Tilfælde lavere end i flere andre Byer. Jeg skal ikke gaae i Detail i saa Henseende, men kun henvise denne ærede Rigsdagsmand og de øvrige ærede Medlemmer til disse Anmærkninger, og jeg troer da, at de ville finde mine Bemærkninger i saa Henseende rigtige.

Faber: Det er ganske vist, at naar der var sat en bestemt Grænse for, hvad Byerne skulde give for at have deres Garnison, vilde man bedre komme til Rette med dem; men det forekommer mig ikke, at det er til at undre sig over, om Byerne, naar de troede ved Loven af 29de December 1850 at være komne paa det Nene i denne Henseende og der saa stilles nye Fordringer til dem, fordi der forlanges Forbedringer i Indqvarteringen, da gjøre Modstand derimod; thi de kunne jo ikke forudsæe, hvilke nye Forbedringer der i saa Henseende kunne forlanges og til hvilken Hvide Bidragene dertil kunne stige, saa man jo vel ogsaa her kan kjøbe Guld for dyrt. Jeg skal ogsaa bemærke, at det ganske særegne Forhold, hvorunder Indqvarteringsvæsenet er stillet, forekommer mig at være temmelig afvigende fra lignende Institutioner, hvoraf Byerne kunne have Fordeel. Man kunde saaledes spørge: hvad betaler Kjøbenhavn for den Fordeel, den har af de mangfoldige Stats-Institutioner, som der have deres Sæde? — Hvad betaler Horsens og Viborg for den Fordeel, de have af, at de store Straffeanstalter ligge der? — Hvad betaler Aarhus og Vordingborg for den Fordeel, de have af Sindsfygeanstalterne osv., og hvorfor skal da Indqvarteringen være saa særegne Love undergIVEN, at Byerne skulle betale den Fordeel, de kunne have deraf, og det ikke indenfor bestemte Grænser, men bestandig mere og mere efter de Aar, der gjøres for Indqvarteringsens Skyld? Jeg kan ikke indsee, at dette er billigt. I Loven af 29de December 1850 er man kommen til den Erkjendelse, at Indqvarteringen ikke er en Communesag, men en Statsag, hvorfor de

beqvarterede Byer bør have en Godtgjørelse, men forøvrigt selv betale en Deel af Udgifterne derved, og man støttede sig, som jeg troer, i denne Henseende væsentlig paa to Grunde, for det Første, at man skulde have Sikkerhed for, at Byerne ikke gif for ødselt tilværks. Denne Grund er vistnok ganske praktisk — det er det Samme, som om man vilde paalægge en Mand, over hvem man havde Commando, et Arbejde, og saa sige til ham: Det skal Du udføre; men for at Du ikke skal gaae for ødselt tilværks, skal Du selv betale Noget deraf; — men Billigheden synes mig ikke indlysende. Den anden Grund var den, at Byerne havde Fordeel af Indqvarteringsvæsenet; hvor stor denne er, derom har allerede den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørch) udtalt sig, og jeg er enig med ham deri, at den ikke er saa forfærdelig stor, naar man tager tilstrækkelig i Betragtning, hvad Byerne selv betale, og i denne Henseende maa det ikke oversees, at de Militaire ikke deeltage i Communalafgifter. Jeg troer derfor ikke, at man kan tage Byerne det saa fortrydelig op, at de gjøre Modstand imod de nye Fordringer til en bedre Indqvartering. Om Hensigtsmæssigheden deraf er der vistnok ingen Tvivl hverken udenfor eller i Byerne; men om hvem der skal betale dem, er der stor Tvivl, ligesom ogsaa om, hvor de billigt og retfærdigt lægges hen. Jeg formener, at det vilde være ubilligt at kræve Byernes Bidrag til denne Forbedring af Qvartererne, og jeg kan ikke nægte, at jeg er ikke saa opoffrende som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørch), at jeg skulde stemme for Loven, saalænge den indeholdt den Bestemmelse, at Byerne ikke skulde have fuld Godtgjørelse for det, der her forlanges af dem.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbøll Amts anden Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fscherning: Jeg skal kun gjøre den ganske korte Bemærkning, at Kjøbenhavn har betalt ikke saa ganske ubetydeligt, ja endogsaa temmelig meget for at frigjøre sig for Indqvarteringen.